

तीनवटा वन्यजन्तु मारिए

भापा(प्रस) । भापा र इलामा एकैदिन तीनवटा वन्यजन्तु मृत फेला परेका छन् । भापामा एउटा जंगली हाती र अर्को मृग मृत फेला परेका हुन् भने इलाममा चितुवा मृत भेटिएको छ । मंगलवार मात्र वन्यजन्तु मृत फेला परेका हैन्न् । वन्यजन्तु मर्ने र मारिने श्रृंखला जारी छ । भापामा फेरि अर्को जंगली हाती मरेको छ । बुद्धशान्ति-५ को पाँचपोखरी सामुदायिक वनमा जंगली हाती मृत फेला परेको दुई सातापछि भापामा अर्को हाती मरेको हो । सोमवार राति कमल गाउँपालिका वडा नम्बर-३ मा रहेको रत्नामाई बुशरोपण आयोजनाको

जंगलमा केन्ट लागेर जंगली हाती मरेको हो । जंगली हातीले बिजुलीको फलामको पोलमा धकेल्दा हाटेन्स ताम्रा पर्न गई हातीलाई केन्ट लागेको थियो । सुँड र एउटा दारा जली हाती घटनास्थलमै मरेको प्रहरीले जनाएको छ । प्रहरी चौकी केर्खाबाट प्रहरी टोली खटिएर घटनास्थल सुरक्षित राखेको थियो । कानुनी प्रक्रियाको लागि डिभिजन वन कार्यालय भापासँग समन्वय गरी घटनास्थलमा सब डिभिजन वन कार्यालय चुलाचुलीबाट टोली गएको प्रहरीले जनाएको छ ।

पंचपोखरी सामुदायिक वनमा रैथाने जंगली हाती मृत फेला परेको थियो ।
योसँगै यस आर्थिक वर्षमा भाफामा तीनवटा जंगली हाती मेरेको छ । गत फागुन २९ गते कचनकवल- ७ स्थित पाथीभरा सामुदायिक वनमा करिब डेढ महिनाअघि मेरेको हुनसक्ने वयस्क भाले हाती सडेगलेर दुर्गन्धित अबस्थामा फेला परेको थियो ।
त्यस्तै यस आर्थिक वर्षमा हातीको आक्रमणमा परी भाफामा चार जनाको ज्यान गइसकेको छ ।
गते आर्थिक वर्षमा जिल्लामा ४ वटा हाती मृत फेला परेका थिए ।

छ ।
बाह्रदशी गाउँपालिका वडा नं.४ मेचे टोलस्थित
घाघ्रा खोला छेउ बस्ने मदनकुमार न्यौपानेको
टिकको बिस्वा रोपेको जंगमामा मृग मृत फेला
परेको हो । अन्दाजी २-३ दिन अगाडी मरेको
हुनसक्ने मृत मृग स्थानीयले मंगलवार मध्याह्न
फेला पारी प्रहरीलाई खबर गरेका थिए ।
प्रहरी चौकी फुलवारीबाट टोली खटिएर घटनास्थल
सुरक्षित राखेको थियो । जलथल सब डिभिजन
सब कार्यालयबाट गएको थियो मुकुल्का पा
नेनी स्थानमा खाल्डो खनेर सटगरे गरेको जिल्ला
प्रहरी कार्यालयले जनाएको छ उता इलाममा

❖ बाँकी तेस्रो पृष्ठमा

पूर्वी नाकाबाट १० करोड बढीको मेसिनरी
सामान आयात

- लक्ष्मी उप्रेती

मेचीनगर । पछिल्लो समय नेपाल औद्योगिक वातावरण बनेको संकेत मिलेको छ । मुलुकमा मेसिनरी तथा यसका पार्टपुर्जा आयात वृद्धिले यस्तो संकेत दिएको हो ।

मेची भन्सार कार्यालय काँक्रेभिट्टाका अनुसार नेपाल प्रवेशको पहिलोद्वार काँक्रेभिट्टा नाका भएर चालु आर्थिक वर्ष २०८१/८२ को १० महिना साउन-वैशाखसम्म १० करोड ९५ लाख ७१ हजार रुपैयाँ बराबरको ९ सय १९ वटा भेटिन तथा पाटर्ङमा आयात भएका छन् । जसबाट त्यो अवधिमा कार्यालयले १० लाख ८३ हजार रुपैयाँ राजस्व संकलन गरेको छ ।

मुलुकमा वियुत् उपलब्धता र राजनीतिक स्थिरतासँगै औद्योगिक उत्पादन बढ्न थालेको कारण यस्ता वस्तुको आयात प्रत्येक महिना बढ्न थालेको छ । पूर्वी नाकाबाट मेसिनरी तथा पार्टपुर्जा आयात हरेक महिना बढेको छ । भन्सार कार्यालयको अभिलेखले पनि यसलाई पुष्टि गर्दछ ।

औद्योगिक क्षेत्रमा प्रयोग हुने मेसिनरी सामान तथा पार्टपुर्जाको आयात हवातै बढ्नुको मुख्य कारण विद्युतको उपलब्धता र राजनीतिक स्थिरता नै रहेको उद्योगी व्यवसायीहरूको भनाई छ । विगतका डेढ-दुईवर्षयता मुलुकभर लोडसेडिङ भएको छैन । लोडसेडिङका बखत तथा औद्योगिक क्षेत्रमा दैनिकजसो विद्युत् आपूर्ति नहुँदा उद्योगी व्यवसायीहरूले मार खेप्नु परेको थियो ।

कार्यालयका सूचना अधिकारी भन्सार अधिकृत
इश्वरकुमार हुमागाईंका अनुसार चालु आर्थिक
वर्षको पहिलो साउन महिनामा यो नाका भएर
६३ लाख ३९ हजार रुपैयाँ मूल्य बराबरका
३ वटा मेसिनरी सामान तथा पाटुर्जा आयात
भएको छ। त्यसवपत कार्यालयले ६५ हजार
रुपैयाँ राजस्व संकलन भएको थियो। भदौ
महिना आयात घटे पनि त्यसपछिका महिनाबाट
आयात बृद्धि भएको छ। भदौ महिनामा १५
लाख ७० हजार रुपैयाँका २ वटा सामान
आयात गर्दा १८ हजार रुपैयाँ राजस्व संकलन
भएको कार्यालयको अभिलेखमा उल्लेख छ।

देशमा नयाँ नयाँ उद्योग सञ्चालनमा आउनु तथा पुरानाको मर्मत गर्न आवश्यक पर्ने यस्ता मेसिनरी सामानको आयात बृद्धिलाई नेपाली उद्योगी व्यवसायीहरूले सकारात्मक संकेतका रूपमा लिएको मेची उद्योग बाणिज्य संघका पूर्व अध्यक्ष विजय डालमियाले बताए । पीएस वेभेज प्रालि भुभाका सञ्चालकसमेत रहेका उद्योगी डालमिया मेसिनरी सामानको आयात धेरै बढ्नु औद्योगिक वातावरणको राम्रो संकेत भएको बताउँछन् ।

भेदीया वस्ता वस्तुको आयात कम भए पनि असोजमा आयात एकाईस वृद्धि भएको छ । असोज महिनामा १ करोड ७३ लाख ५८ हजार रुपैयाँ मूल्य बराबरका ३१ वटा मेसनरी सामानको आयातमा पुगेको छ । त्यसपछिको कार्यालयले १८ लाख २० हजार रुपैयाँ राजस्व संकलन गरेको सरकारी अभिलेख छ । यसैगरी, कार्नाकमा ३ करोड ८८ लाख ९१ हजार रुपैयाँका १५ वटा, मंसिरमा २ करोड ४६ लाख ११ हजार रुपैयाँका ६ सय ९२ वटा, पुसमा ३७ लाख ८९ हजार रुपैयाँका १ सय २ वटा आयात हुँदा माघमा भने यसको आयात शुन्य छ ।

आयात वापत कार्यालयले कात्तिक, मंसिर र पुस

महिनामा क्रमशः ४ लाख २ हजार, २ लाख ५५ हजार र ४१ हजार रुपैयाँ राजस्व संकलन भएको कार्यालयले जनाएको छ ।

फागुनमा १ लाख ८४ हजार रुपैयाँका २ वटा सामान आयात वापत कार्यालयले ३ हजार रुपैयाँ, चैतमा १८ लाख ८६ हजार रुपैयाँका ४६ वटा मेसिनरी तथा यसका पार्टिपुर्जा आयात गरेवापत १ लाख १५ हजार २ बैशाखमा ६८ लाख ८१ हजार रुपैयाँका २६ वटा त्यस्ता वस्तु आयातवापत ८२ हजार रुपैयाँ राज्य सँकलन भएको छ । विगतका वर्षमा मेसिनरी सामानको अन्त्यको यो नाकाबाट ठप्प प्रायः थियो ।

यस्ता वस्तुको आयात बृद्धिले औद्योगिक उत्पादन समेत केही बढाएको मेचीनगरका उद्योगी व्यवसायीहरूको भनाई छ । पछिल्लो समय विद्युत आपूर्ति निरन्तर हुँदा तथा राजनीतिक स्थिरतासँगै उद्योगहरू चम्केका छन् कतिपय उद्योगले उत्पादन क्षमता समेत वृद्धि गरिरहेका छन् । मुलुक राजनीतिक स्थिरतातर्फ लम्केको, स्थानीय, केन्द्र र प्रदेशमा स्थायी सरकार गठन भएसँगै व्यवसायीमा थप आशा जागेको छ ।

डा. प्रेम ब. शाही, MS, FISS
वरिष्ठ विशेषज्ञ – हाड, जोती, बरसा, केन्दुपद रोज / सज्जन
नमन: सोनभार देरन विनियमरुनन, २ कडे देरन

डा. दियायन पाण्डे, MD
वरिष्ठ विशेषज्ञ – हासा, लीन, कपाल, सीढ्दर, कुष्ठरोग
नमन: प्रवेक विनियार, रिजन हस्पदल, दनकबाद

डा. आलोक झा, MD
वरिष्ठ विशेषज्ञ – नानसिज, हासा, रसा, रसा मोरोर
नमन: प्रवेक कान्हाडो पहिलो शनिवार, कोरी हस्पदल, विराननजगराहा

डा. केशव कु. मण्डल, MD
वरिष्ठ विशेषज्ञ – ननजात शिशु, लला बाल रोग विशेषज्ञ
नमन: देनक जेव, विरान १० कडे देरन

डा. शिरज ताम्रकार, MD / डा. आनन्द देव, MD
वरिष्ठ फिजिशियल / डबलरल मेडिसिन
नमन: देनक जेव

डा. विकाश जैशी, MD, DM
 चिकित्सा विशेषज्ञ - कलेजो ऑफ़र मेडिटेड, जॉर्जटाउन, हार्वर्ड यूनिवर्सिटी रोम
 तथा कलेजो ऑफ़र प्रिंसाटोन चिकित्सिक
 समनः प्रच्येक मलिनिकाओ अवितन आइतबार, डिसेम्बर हरिप्रदल, काठमाडौंनगर

डा. अच्युत भक्त आचार्य, MD, DM
 चिकित्सा विशेषज्ञ - स्नातक पोखरी, दन, स्थापनास्थान, एलजी, निम्न
 तथा मन्मथो/ पल्लोमोलोजिस्ट
 समनः प्रच्येक मलिनिकाओ अवितन शनिबार, नर्विक हस्पिटल काठमाडौंनगर

डा. विवेक कट्टेल, MD, FRCI
 चिकित्सा विशेषज्ञ - बाइरज, संरक्षण रोम तथा चिकित्सिक
 समनः प्रच्येक मलिनिकाओ दोस्रो शनिबार, क्यूरो हस्पिटल विराटनगरखाट

डा. निशान भुर्तेल, MD, DM
 चिकित्सा विशेषज्ञ - म्गोलो (किडनी) रोम तथा म्गोलो प्रचारोपण चिकित्सिक
 समनः प्रच्येक मलिनिकाओ दोस्रो बुधवार, मिमिल हस्पिटल काठमाडौंनगर

स्वास्थ्य सेवामा तयारी सँगै

जिवनरक्षा बिरतमोड

पोलिक्लिनिक एण्ड डायग्नोस्टिक्स सेन्टर प्रा. लि.

बिरतमोड-४, भद्रपुररोड, काठमा (भद्रपुरबसस्टेण्ड अगाडी)

जानकारी तथा नाम दर्ताका लागि सम्पर्क
०२३-५९१६६६ (Reception), ०२३-५३१२४२ (Pharmacy)
९८०७९२३३५२ / ९८१७०९४६०१

विशेषज्ञ OPD सेवा/प्राथमिकीय स्वास्थ्य/निर्देशित एक्स-रे/निर्दिष्ट ECG/EEG/NCT/PFT/फार्मेसी

खुल्ने समय: बिहान ७ बजे देखि बेलुकी ७ बजे सम्म

डा. धर्मागत भट्टराई, MD, DM
परिचय विशेषण - बाल रोग, उन्मुनीलोजी रोग प्रविशका। एलजी
 बाल वायुमार्गजन्य रोग बाल वायुमार्ग रोग मैडिसिन विज्ञान
 सनका: प्रत्येक मानवको जीवन शुरूआत र गाँबारा, आरंभिक कालका लागि।

डा. उत्कर्ष कार्की, MD, DM
परिचय विशेषण - बालवाहिका मिथोरीरिधोरी नशा तथा मानसिक रोग
 /बाल मनोचिकित्सा
 सनका: प्रत्येक मानवको ठोको शुरूआत र गाँबारा, कालका बाल हन्यनक, कालका।

डा. सन्तोष मिश्र, MD, DM
परिचय विशेषण - बाल नशा नशिका अल्ट्रस्ट्रम, अल्ट्रजन्म ठोको रोग
 /बाल च्यूलीनलित
 सनका: प्रत्येक मानवको पहिलो शुरूआत र गाँबारा, कालका।

डा. दिलिप न्यौपाने, MD, DM
परिचय विशेषण - बाल पेट, अल्ट्रिक अल्ट्रिक अल्ट्रिक अल्ट्रिक अल्ट्रिक
 तथा कालको रोग /बाल अल्ट्रिक अल्ट्रिक अल्ट्रिक अल्ट्रिक अल्ट्रिक
 सनका: प्रत्येक मानवको पहिलो शुरूआत र गाँबारा, कालका।

- प्रा. डा. गौरवराज ढकाल, MS, FISS**

वरिष्ठ विशेषज्ञ - मेस्ट्रफन (स्पाइन), थाया, हाईड, मॉबल, कमर रोज/स्पाइन सर्जन

समय: प्रत्येक मॉहिनको दोनो शुक्रवार, ऊ हस्पिटल काठमाडौंबाट
- डा. पुरुषोत्तम पराजुली, MS, MCh**

वरिष्ठ विशेषज्ञ - पिसाब, प्रोस्टेट, मुत्रपिण्ड, पथरी तथा मुत्र रोग/सुरोलोगिस्ट

समय: प्रत्येक मॉहिनको तेस्रो शनिवार, व्जुयो हस्पिटल, विराटनगरबाट
- डा. अपार पोखरेल, MS, FIPE**

वरिष्ठ विशेषज्ञ - नाक, कान, घीटी रोग/आल तथा वरफक ENT सर्जन

समय: प्रत्येक मॉहिनको अठ्ठिन शनिवार, सिम्लिन हस्पिटल, काठमाडौंबाट
- डा. हरिशंकर प्र. यादव, MD, FIEM**

वरिष्ठ विशेषज्ञ - मनुष्य (सुस्तर), श्वाइराइड, हड्डी रोग

समय: प्रत्येक मॉहिनको अठ्ठिन शनिवार, विराटनगरबाट

श्रीमतीलाई विष खुवाई मारन
खोज्ने डोम पक्राउ

भापा(प्रस) । श्रीमतीलाई विष खुवाई
मार्न खोज्ने दमकका एक व्यक्ती पक्राउ
परेका छन् । पक्राउ पर्नेमा सप्तरी शम्भुनाथ
नगरपालिका वडा नं. २ घर भई हाल दमक
चौम नं.१ सुमिना टोलमा डेरा गरी बस्ने २५
वर्षीय दिलिपकुमार माईको डोम रहेका छन् ।
गत चैत १० गते बिहान ८ बजे डोमले
आफ्नै श्रीमती रेनु मरिंकलाई विष सेवन
गराई ज्यान मार्न खोजेका थिए । उनले खोकी
लागेका बेला कफ सिरप भनेर श्रीमतीलाई
विष खुवाउन खोजेका थिए । यसअघि
पनि श्रीमानले आफूलाई आणो लागी मार्न
खोजेको रेनुले बयान दिएको इलाका प्रहरी
कार्यालय दमकका डीएसपी रामप्रसाद
तिमस्निनाले जानकारी दिए । उनीहरूका एक
छोरा र एक छोरी रहेका छन् ।
घटनापछि फरार रहेका उनलाई इलाका प्रहरी
कार्यालय दमक र इलाका प्रहरी कार्यालय
कल्याणपुर सप्तरीबाट खटिएको प्रहरी टोलीले
आइतवार कल्याणपुरबाट पक्राउ गरेको हो ।
उनलाई सोमवार इलाका प्रहरी कार्यालय
दमकमा ल्याई बुझाइएको छ ।
भापा जिल्ला अदालतबाट ५ दिनको
म्याद थप गरी ज्यान मार्न उद्योग मुद्दामा
थप अनुसन्धान भइरहेको जिल्ला प्रहरी
कार्यालयले जनाएको छ ।

रुखको हाँगाले लागेर घटनास्थलमै मृत्यु

भापा(प्रस) । रुखको हाँगाले लागेर इलाममा एकजनाको मृत्यु भएको छ ।
मंगलवार दिउँसो २:३० बजे इलाम सूर्योदय नगरपालिका ७ सिंग्रान बस्ने रामबहादुर लाप्चाको जगामा रहेका रुखहरु किनेर ठेकेदार सूर्योदय ८ बस्ने बिनोद बुढाथोकी र गजेन्द्र कार्कीले काटिरहेका थिए ।
रुख ढाल्ने क्रममा सूर्योदय ८ बस्ने २६ वर्षीय

निरोज लाप्चालाई स्खको हाँगाले टाउकोमा
लाग्दा उनको घटनास्थलमै मृत्यु भएको हो
उक्त स्थानमा प्रहरी चौकी हर्कटबाट
प्रहरी टोली खटिएर घटनास्थल सुरक्षित
राखेको छ । थप अनुसन्धान तथा कानुनी
प्रक्रियाको लागि इलाका प्रहरी कार्यालय
पशुपतिनगरबाट प्रहरी टोली घटनास्थलतर्फ
गएको जनाइएको छ ।

हास्यकलाकार गौतमको निधन

अस्पतालमा उपचार गराइरहेका गौतमको सोमवार राति निधन भएको हो । पारिवारिक स्रोतका अनुसार उनी भक्तपुर तार्थालमा रहेको काठमाडौँ क्यान्सर अस्पतालमा लामो समयदेखि उपचार गराइरहेका थिए ।

‘मेरी बास्से’ टेलिवृखलामा माओवादी अध्यक्ष एवम् पूर्वप्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल ‘प्रचण्ड’ को व्यंग्यात्मक का निर्वह गरी चर्चामा आएका गौतममात्रा लगायतका थुप्रै हास्य कार्यक्रममा सहभागी हुँदै आएका थिए ।

भापा(प्रस) । 'नक्कली प्रचण्ड' का रूपमा
चिनिएका कलाकार घनश्याम गौतमको
क्यान्सरका कारण निधन भएको छ।
लामो समयदेखि भक्तपुरको क्यान्सर

ताजा फलफूल तथा जुस पाउने एकमात्र ठाउँ

भद्रपुर-८, बिजुली अफिस अगार्डी
रहेको फलफूल पसलमा सबै प्रकारका
फलफूल (स्याउ, सुन्तला, अनार
आदी) पाउनुको साथै बिरामी तथा
स्वास्थ्य मानिसको लागि फ्रेस जुस
पनि पाइन्छ ।

सम्पर्क

श्याम फ्रुट्स एण्ड
जुस सेन्टर

ભદ્રપુર ડ, બિજુલી અફિસ અગાડી
૯૮૨૬૭૨૧૫૨૮

सम्पादकीय

सरकार कमजोर

सवारी तथा यातायात व्यवस्था ऐन, २०४९ को दफा १६८ मा 'स्वच्छ प्रतिस्पर्धात्मक ढंगबाट यातायात व्यवसाय विकास गर्न सार्वजनिक सवारीलाई चक्रीय प्रणालीअन्तर्गत सेवा सञ्चालन गर्ने गरी इजाजतपत्र प्रदान गरिने छैन' भन्ने प्रावधान छ। तर यसविपरीत यातायात व्यवसायीले सिन्डिकेट चलाएपछि सर्वोच्च अदालतले ०६१, ०६७ र ०७३ सालमा चरणबद्ध आदेश दिएर त्यस्ता संयन्त्र खारेज गरिदिएको थियो। त्यसपछि पनि यातायात व्यवसायीहरूले समिति बनाएर यातायात क्षेत्रमा खुल्ला प्रतिस्पर्धालाई निषेध गर्दै 'सिन्डिकेट' कायम गरेपछि २०७५ वैशाख ४ को मन्त्रिपरिषद्ले यातायात क्षेत्रमा रहेका सबै खालका सिन्डिकेट अन्त्यको निर्णय गरेको थियो। 'सिन्डिकेट' चलाइरहेका यातायात समिति त्यही निर्णयबाट खारेज भएका थिए। तर खारेज भइसकेको 'सिन्डिकेट' अझै अघोषित रूपमा चलिरहनुमा सरकारको कमजोरी छ। यही कमजोरीमा खेलेर उनीहरूले अहिले सवारी बन्द गर्ने धम्की दिने र राज्यलाई धुँडा टेकाउने रणनीति अपनाएका हुन्। जसमा उनीहरू सफल भएका छन्।

गण्डकी प्रदेशसभाबाट पारित ऐन, 'राइड सेयरिड' सञ्चालनको पक्षमा सर्वोच्च अदालतले गरेका फैसला र औद्योगिक व्यवसाय ऐन २०७६ को संशोधित व्यवस्थाअनुसार नियमावली ल्याएको गण्डकी सरकारको भनाइ छ। प्रदेशसभाबाट २०७६ मा गण्डकी प्रदेश सवारी तथा यातायात व्यवस्था ऐन, २०७६ पारित भएको थियो। ऐनको दफा १३ को उपदफा (४) मा निजी प्रयोजनका लागि दर्ता भएका सवारीसाधनले आवश्यक प्रक्रिया पूरा गरी आफ्नो मार्गमा तोकिएको भाडा लिई यात्रु बिमा गरी यात्रु ओसार पसार गर्न सकिने व्यवस्था छ। सर्वोच्च अदालतले पनि २०८१ असार १३ मा 'राइड सेयरिड' लाई कानुनी मापदण्डमा ल्याएर व्यवस्थित गर्न आदेश गरेको थियो। तत्कालीन प्रधानन्यायाधीश विश्वम्भरप्रसाद श्रेष्ठ र न्यायाधीश टेकप्रसाद ढुंगानाको संयुक्त इजलासले गरेको फैसलाको पूर्णपाठ गत पुसमा सार्वजनिक भएको थियो। पूर्णपाठमा 'राइड सेयरिड' जस्ता यातायात सेवा व्यवसायको दर्ता, सञ्चालन, व्यवस्थापन र अनुगमनका लागि आवश्यक कानुनी व्यवस्था चाँडै लागू गर्न सरकारलाई निर्देशन दिइएको थियो।

यातायात व्यवसायीहरू भने सवारी तथा यातायात व्यवस्था ऐन २०४९ को दफा ८ ले निजी सवारी यातायात सेवाका लागि प्रयोग गर्न नपाइने र दफा १२ ले एक प्रयोजनका निमित्त प्रयोग भएका सवारी अर्को प्रयोजनमा प्रयोग गर्न नपाइने व्यवस्था गरेको तर्क गर्दै रातो नम्बर प्लेटका सवारी भाडामा लगाउन नहुने माग गर्दै आएका छन्। यो व्यवस्था लागू भए गण्डकी प्रदेशभित्र मात्र १५ हजार सवारीसाधनमा कार्यरत करिब ४५ हजारको प्रत्यक्ष रोजगारी गुम्ने र पेट्रोल पम्प, मोटर पार्ट्स, लुब्रिकेन्टसँगै सम्बन्धित काममा जोडिएका व्यक्तिहरू आफ्नो पेसा व्यवसायबाट विस्थापित हुने तर्क गरेका छन्। तर यी तर्क आफैमा कमजोर छन्।

• उद्धव सिलवाल

आगामी आर्थिक वर्ष २०८२/८३ का लागि सरकारले १९ खर्ब ६४ अर्ब ११ करोड रुपैयाँको बजेट ल्याएको छ। कुल बजेटमध्ये चालुतर्फ ११ खर्ब ८० अर्ब ९८ करोड अर्थात् ६०.१ प्रतिशत, पुँजीगततर्फ चार खर्ब सात अर्ब ८९ करोड अर्थात् २०.८ प्रतिशत र वित्तीय व्यवस्थातर्फ तीन खर्ब ७५ अर्ब २४ करोड अर्थात् १९.१ प्रतिशत रहेको छ। बजेटमा १३ खर्ब १५ अर्ब राजस्व र वैदेशिक अनुदानबाट ५३ अर्ब ४५ करोड प्राप्त गर्ने लक्ष्य राखिएको छ। यो कुल बजेट आकारमा पाँच खर्ब ९५ अर्ब ६६ करोड न्यून हो। यसलाई पूर्ति गर्न वैदेशिक ऋणबाट दुई खर्ब ३३ अर्ब ६६ करोड र तीन खर्ब ६२ अर्ब आन्तरिक ऋणबाट बेहोरिने गरी स्रोतको आकलन गरिएको छ। यसले बजेटको आकार बढे पनि त्यस अनुसार राजस्व नबढ्दा पाँच खर्ब ९५ अर्ब ऋण लिनुपर्ने बाध्यता देखिएको छ।

बजेटले सबै क्षेत्रलाई समेटेको छ। निजी क्षेत्रले बजेटको स्वागत गरिसकेका छन्। आर्थिक क्षेत्रका जानकारहरूले पनि बजेट समय अनुसारको आएको प्रतिक्रिया दिइसकेका छन्। देशका आधाभन्दा बढी जनसङ्ख्या अझै पनि कृषि पेसामा आबद्ध छन्। हरेक वर्षको बजेटले कृषिलाई उच्च प्राथमिकतामा राख्दै आएको छ। कृषिक्षेत्रको व्यावसायिकीकरण र यान्त्रिकीकरण गरी उत्पादन र उत्पादकत्व वृद्धि गरिने बजेटमा उल्लेख छ। बजेटमा रासायनिक मल खरिदमा अनुदानसहित प्राज्ञारिक मल प्रयोगमा किसानलाई प्रोत्साहन दिने व्यवस्था गरिएको छ। कृषि बिमा, पशुपन्छी तथा मत्स्य बिमा कार्यक्रम, चैते धान प्रवर्धन, साना सिँचाइ परियोजनामार्फत सिञ्चित क्षेत्र विस्तार कार्यलाई प्राथमिकतामा राखिएको छ।

किसान सूचीकरण, 'एक गाउँ, एक प्राविधिक' कार्यक्रम, विषादी परीक्षण र सचेतना अभियान, संघीय तथा स्थानीय

• वामदेव श्रेष्ठ (धिमिरे)

नेपालमा भर्खरै सामन्ती युगको अन्त्य भए पनि पूर्ण रूपमा अन्त्य भइसकेको छैन। यसको अन्त्यबिना पुँजीवादको विकास गर्न सकिँदैन। पुँजीवादी लोकतान्त्रिक युगको सङ्क्रमणकालीन अवस्था भन्न सकिँदैन। कतिपयले पुँजीवादको पूर्ण विकास भए मात्र समाजवाद अर्थात् समुन्नत समाजवाद आउने तर्क गर्छन् तर त्यो सत्य होइन, यसलाई प्रस्ट पार्न केही सैद्धान्तिक छलफल वा बहसको आवश्यकता पर्छ।

हामीले बुझ्ने समाजवाद के हो ? समाजवादी चिन्तनको विकासक्रम कस्तो छ। समाजवाद र पुँजीवादबिचको भिन्नता के छ, पुँजीवाद र साम्यवादको फ्युजन वा तेश्रो बाटो भनिएको प्रजातान्त्रिक समाजवादको अभ्यास र सम्भावना कस्तो देखियो। समाजवादका शास्त्रीय विचार र अबको दुनियाँमा क्रियाशील जनसूत्रवादी विचार क्रियाशील हुन सक्छन् कि सक्दैनन्। पुँजीवाद र समाजवादबिचको अन्तर र समानता के हो ? समाजवादको सामाजिक चिन्तन दर्शन र सिद्धान्तमा कहिलेर फरक छ ? यस्ता थुप्रै यस्ता प्रश्नको जवाफ वा बहस नेपालको बौद्धिक वर्ग र नेपाली जनताले व्यवहारमा खोजिरहेका छन्। यी सबैका बारेमा बहसको थालनी यस लेखमा मात्र सम्भव छैन। यहाँ

बजेट कार्यान्वयनमा अर्जुनदृष्टि

तहका हाटबजार, सङ्कलन केन्द्र, कोल्डस्टोर र प्रशोधन संरचना निर्माणका कार्यक्रम पनि बजेटमा परेका छन्। बिउबिजन उत्पादन, आपूर्ति तथा वितरण, चिया, कफी, अलैची, छुर्पी जस्ता निर्यातमुखी बालीको उत्पादन वृद्धि, प्राज्ञारिक प्रमाणीकरण र निर्यात सहजीकरण, प्रयोगशालाको स्तरोन्नति तथा बाँभो जमिनको उपयोग जस्ता कार्यक्रमलाई बजेटले समेटेको छ। बर्षेनि अर्बौं रुपैयाँको धान, चामल आयात भइरहेका बेला सरकारले दुई वर्षमा चामलमा आत्मनिर्भर हुने घोषणा गरेको छ। यो आफैमा चुनौतीपूर्ण रहेको छ। किनकि चालु आवको वैशाखसम्ममा सरकारले १८ अर्ब ९५ करोड रुपैयाँको धान र १५ अर्ब ७६ करोडको चामल आयात गरेको कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालयको तथ्याङ्क छ।

बजेटले शिक्षा, पर्यटन, उद्योगदेखि सूचना प्रविधि, वैकल्पिक ऊर्जा तथा वित्तसम्मलाई छोएको छ। विशेष आर्थिक क्षेत्रमा दिइएको सहूलियत र औद्योगिक क्षेत्रबाट ३० प्रतिशत निर्यात गर्दा पनि सुविधा दिने विषयले उत्पादनमूलक क्षेत्रमा सकारात्मक प्रभाव पार्ने देखिन्छ। सूचना प्रविधि उद्योगको प्रवर्धनका लागि डाटा सेन्टरलाई निरन्तरता र सहूलियत दरमा विद्युत आपूर्तिको व्यवस्थाले बजेट उद्योगमैत्री रहेको छ। होटेल तथा रिसोर्टलाई पनि विशेष उद्योग सरह सुविधा दिइने, स्वदेशमा नै नयाँ उद्यम गर्न खोजेलाई विभिन्न कार्यक्रम बजेटले ल्याएको छ। पूर्वाधार निर्माणमा पनि बजेटले कतिपय पुराना आयोजनालाई हटाएको छ भने

अरूलाई पूरा गर्ने नीति लिएको छ। बजेटमा आधुनिक र गुणस्तरीय पूर्वाधार निर्माण गरी मुलुकको आर्थिक, सामाजिक विकासलाई तीव्रता दिइने, सुरक्षित र भरपर्दो आवागमनका लागि दिगो सडक सञ्जालको विस्तार गरिने, दुतमार्ग, अन्डरपास र ओभरपास जस्ता आधुनिक पूर्वाधार निर्माणलाई तीव्रता दिइने उल्लेख छ। सहरी तथा सवेदनशील भूबनोट भएका क्षेत्रमा गुणस्तरीय र दिगो सडक निर्माण गर्न सिमेन्ट, छड, गिट्टी र बालुवा प्रयोग गरी आरिसी ढलानसहित कालोपत्रे गरिने भनेकाले यसले स्वदेशी निर्माण सामग्रीको खपत वृद्धि भई सडक पूर्वाधार टिकाउ बनाउनेतर्फ बजेटले काम गर्ने देखिएको छ।

आव २०८०/८१ को बजेटले छ प्रतिशतको आर्थिक वृद्धिदर र ६.५ प्रतिशतमा मुद्रास्फीतिलाई कायम राख्ने लक्ष्य लिएको थियो। आर्थिक वृद्धिको लक्ष्य पूरा हुन सकेन। आर्थिक सर्वेक्षण २०८०/८१ ले आर्थिक वृद्धि ३.८७ प्रतिशत रहने बताइएको थियो। त्यसै गरी चालु बजेटमा छ प्रतिशतको आर्थिक वृद्धि र ५.५ प्रतिशतको मुद्रास्फीति हुने लक्ष्य राखिएकामा आर्थिक सर्वेक्षण २०८१/८२ अनुसार कृषि, विद्युत तथा म्यास, यातायात तथा भण्डारणलगायतका क्षेत्रमा भएको वृद्धिका कारण चालु आव नेपालको आर्थिक वृद्धिदर ४.६१ प्रतिशत रहने अनुमान गरेको छ। यस्तो अवस्थामा आगामी वर्षको बजेटमा छ प्रतिशतको आर्थिक वृद्धि र ५.५ प्रतिशतको सीमाभित्र मुद्रास्फीति रहने लक्ष्य निर्धारण गरिएको छ। अधिल्ला वर्षमा पूरा

हुन नसकेको आर्थिक वृद्धिको लक्ष्यलाई पूरा गर्ने दिशातर्फ बजेटमा समावेश गरिएका कार्यक्रमलाई पूरा गर्न सके मात्रै लक्ष्य अनुसार आर्थिक वृद्धि हासिल गर्न सकिन्छ।

बजेटमा स्रोतको अभाव भन्दै कर्मचारीको तलब वृद्धिको विकल्पमा महँगो भत्ता तीन हजार रुपियाँले वृद्धि गरिएका कारण समग्रमा खर्च व्यवस्थापनमा सरकारलाई सहज हुने छ। स्रोत अभावमा सामाजिक सुरक्षा भत्ता नबढे पनि मुद्रास्फीतिलाई लक्षित सीमामा राख्न सकेमा यसले अर्थतन्त्रमा सकारात्मक प्रभाव पार्ने छ। बजेटले देशको उत्पादन प्रणालीलाई मजबुत बनाउनेतर्फ सम्बोधन गरेको छ। आर्थिक परिभरताको यात्रालाई न्यूनीकरण गर्ने बजेटले बताएको छ। वस्तु तथा सेवामा पनि अन्य देशको भर पर्नुपर्ने अवस्था क्रमशः कम हुँदै जानेमा बजेट आशावादी रहेको छ। अधिल्लो वर्षको भन्दा आगामी वर्षको बजेटको आकार केही ठुलो छ। बजेटले आन्तरिक ऋणको दायित्व वृद्धिसँगै भविष्यमा पनि पुँजीगत खर्च हुन नसक्ने र ऋण मात्रै बढ्दै जान सक्ने सम्भावनालाई न्यूनीकरण गर्नुपर्ने क्षमता कमजोर देखिँदै आएको छ। बजेट निर्माणपछि कार्यान्वयन पक्षमा देखिएको लचिलोपनले राष्ट्रिय अर्थतन्त्रमा जति सुधार आउनु पर्यो, त्यति आउन सकेको देखिँदैन। त्यसैले बजेटको आकार वृद्धिसँगै बजेट खर्च गर्ने कार्यलाई साउनेदेखि नै निरन्तरता दिन सकेमा पुँजीगत खर्चमा विनियोजित रकम खर्च भई आर्थिक विकासमा सहयोग पुग्ने

आशा गर्न सकिन्छ।

आन्तरिक ऋणलाई केही कम गरी वैदेशिक ऋणलाई अझ बढाउन सकेको अवस्थामा बजारमा आर्थिक गतिविधि बढ्न जाने थियो तर अहिले अधिक तरलताको अवस्था रहेको हुँदा वैदेशिक ऋणको आकार जति बढी भयो त्यति नै तरलता थप हुने हुँदा सरकारले आन्तरिक ऋणभन्दा वैदेशिक ऋण एक खर्ब १९ अर्ब कम गरेको हुन सक्छ। जेहोस्य तरलता बढी हुँदा बैङ्क ब्याज कम हुन गई उद्योगधन्दामा सहज कर्जा विस्तारको वातावरण निर्माण भने हुने थियो। आन्तरिक ऋणका कारण फेरि तरलता अभाव हुन सक्ने सम्भावना भने बजेटले देखाएको छैन। चालु आवमा राजस्व असुली १२ खर्ब ६७ अर्ब पुग्ने अनुमान गरिएको छ। त्योभन्दाअघि १० खर्ब ८२ अर्ब राजस्व असुली भएको थियो। आगामी बजेटको लक्ष्य १४ खर्ब ८० अर्ब रुपियाँ राखिएको छ। यो पछिल्लो संशोधित अनुमानको तुलनामा करिब १८ प्रतिशत बढी हो। सरकारले आगामी वर्षको लक्ष्य पूरा गर्न करिब २८ प्रतिशत राजस्व बढाउनु पर्छ। यो कार्य भने आफैमा चुनौतीपूर्ण रहेको छ।

मुलुकमा अहिले बेरोजगारी समस्या विकराल बन्दै गएको छ। आर्थिक रूपले निष्क्रिय वर्ग घट्न सकिरहेका छैनन्। वर्तमान समयमा सर्वसाधारणको दैनिक जीवन असहज हुनुमा सबैभन्दा प्रमुख कारण बढ्दो महँगो बनेको छ। दिनप्रतिदिन वस्तु तथा सेवाको मूल्य अकासिँदै गएको छ। तर त्यस अनुसार आमदानीका स्रोत सिर्जना हुन सकिरहेका छैनन्। आर्थिक वृद्धिलाई अर्थतन्त्रको वास्तविक राष्ट्रिय आयमा दिगो वार्षिक वृद्धिका रूपमा परिभाषित गर्ने गरिन्छ। आर्थिक वृद्धि भनेको स्थिर मूल्यमा राष्ट्रिय उत्पादनको बढ्दो प्रवृत्ति हो। प्रतिव्यक्ति आयको हिसाबले आर्थिक वृद्धि भनेको देशको वास्तविक प्रतिव्यक्ति आयमा हुने वार्षिक वृद्धि हो। आर्थिक वृद्धिको मुख्य उद्देश्य भनेकै जनताको जीवनस्तर उकास्नुलाई लिइन्छ। यस्तो अवस्थामा बजेटले निर्धारण गरेको सीमाभित्र मूल्यवृद्धि र छ प्रतिशतको आर्थिक वृद्धि हासिल गर्न कृषि, पर्यटन र पूर्वाधारका क्षेत्रमा समावेश गरिएका कार्यक्रमलाई कार्यान्वयन गर्ने पक्ष महत्वपूर्ण हुने देखिएको छ।

समुन्नत समाजवादको बहस

केवल समाजवादको थालनी, समाजवादको विघटन र अहिले बहसमा आएका समुन्नत समाजवाद र सामुदायिक समाजवादको पनि संक्षिप्त विषय मात्र राखेपछि पाठकले बहस थालनी गर्ने छन्।

समाजवादको पहिलो विचारधारालाई 'युरोपियन समाजवाद' भन्ने गरिएको छ। पूर्वीय सभ्यताको रामराज्य र पाश्चात्य जगत्मा प्लेटोनिक साम्यवादको अवधारणाले यस्तो समाजवादी चिन्तनलाई प्रश्रय दिएको हो। आधुनिक युरोपमा देखा परेको 'फेबियन समाजवादी' हरूका कैयौं विशेषता युरोपियन धारसँग मिल्दोजुल्दा थिए। काल्पनिक समाजवादी आध्यात्मिक कम्युन प्रणालीसमेत विश्वास गर्थे। बौद्ध गुम्बा क्रिस्चियन, चर्च र हिन्दु आश्रमको उद्देश्य निजी सम्पत्तिविहीन जीवन प्रणालीको अभ्यास गर्नु थियो। मिठा कल्पना, नैतिक उपदेश, भद्रता, आध्यात्मिक आदर्श, सादा जीवन पद्धति र गृहस्थ जीवनप्रतिको विश्वासबाट यस्तो समाजवादी चिन्तन बनेको थियो।

ग्रुथो, सेन्ट साइमन, चार्ल्स फुरियर र रोबर्ट ओमन थुप्रै युरोपेली वैज्ञानिक चिन्तनले यस्तो समाजवादी धारालाई विकास गरेका थिए। यी सबैको अध्ययन गर्दै कार्ल मार्क्सले १९ औं शताब्दीमा धरातलीय यथार्थमा आधारित भएर विपन्न सर्वहारा वर्गको दयनीयता र प्रारम्भिक पुँजीवादलाई आधार बनाएर मार्क्सले समाजवादको भावधारालाई विकास गरेका थिए। लेनिनले त्यसलाई सोभियत सङ्घ रूसमा लागू गरे। समाजवाद त लागू भएँ युरोपेली समाजवादको लहर पनि आयो तर त्यो असफल पनि भयो। त्यसका केही कारण छन्।

पहिलो, समाजवाद लागू गर्दा लोकतन्त्रको कुनै मूर्त र प्रस्ट ढाँचा नै बनाउन सकिएको थिएन। त्यो समयमा रूसमा जुन प्रकारको राजनीतिक प्रणालीको अभ्यास गरियो, त्यो प्रणाली नै लोकतान्त्रिक ढाँचाको भएन भनेर जताततै आवाज उठ्न थाल्यो। लोकतन्त्र प्रणाली विकास नगर्दा उनीहरू अधिनायकवादको समस्यामा फसेका थिए। दोस्रो, जनताले सार्वभौम बालिग मताधिकार विचारका रूपमा राजनीतिक सङ्गठनको स्वतन्त्रताको अनुभव नै जनताले गर्न पाएनन्। तेश्रो, अधिनायकवाद अभ्यासका कारण एकातिर पार्टी ब्युरोक्रेसीमा नयाँ सम्भ्रान्त शक्तिशाली वर्गको उदय भयो, जनतालाई राज्यको कृपामा निर्भर हुनुपर्ने, अधिकारविहीन तथा शक्ति र साधनविहीन वर्ग उत्पन्न भयो।

समाजवादीको उद्देश्य उत्पादनका साधनको राष्ट्रियकरण गर्नु त्यसको मुख्य आर्थिक ढाँचा थियो। मूलतः निजी स्वामित्व र सार्वजनिक स्वामित्वबिचको गतिशील सन्तुलनलाई त्यसले कायम गर्न सकेन। त्यसले गर्दा मानिसलाई कामप्रति उत्तेरित गर्ने र त्यसको प्रतिफल पाउनेतर्फ क्रियाशील गराउन सकेन। सँगसँगै पत्नीको पुनरुत्पादन हुन सकेन र उत्पादन घट्यो। त्यसैले काम गर्न सकेन। विविध कारणले राज्य नियन्त्रित समाजवाद विघटन हुन पुग्यो। अहिले समाजवादबारे कुरा उठेको छ।

नेपालमा पनि संविधानमा नै समाजवादोन्मुख लेखिएको छ। सबैको जनजिब्रोमा समाजवाद भन्ने विषय उठ्दै आएको छ तर कसैको पनि खास योजना देखिँदैन। अहिले नेपाली

समाजमा दुई वटा समाजवादका विषय उठेका छन्। पहिलो, समुन्नत समाजवाद र दोस्रो सामुदायिक समाजवाद। मुख्यतः खुला अर्थतन्त्र, निजित्व मुनाफाको निर्बाध अधिकार, निजीकरण र निजी स्वामित्वको निर्बाध अधिकार दिएको समाजव्यवस्थालाई पुँजीवाद भन्ने गरिन्छ। त्यसको ठिक विपरीत सामूहिकता, राज्य अर्थतन्त्र, सार्वजनिक स्वामित्वको निर्बाध प्रयोग, मुनाफाविहीन अर्थतन्त्र, उत्पादनका साधनको राष्ट्रियकरण भएको समाजव्यवस्थालाई समाजवाद भनिन्छ।

हामीले द्वन्द्ववादी प्रणालीबाट हेर्नु पर्छ। यी दुवै प्रणालीमध्ये कुनैको पक्षपोषण नगर्नु नै समुन्नत समाजवादको व्याख्या हो। मुख्य नेपाली समाजमा व्यक्तिमा समुदाय निजित्व र सामूहिकता सार्वजनिक स्वामित्व र निजी स्वामित्व, राष्ट्रियकरण र निजीकरण बजारयन्त्र र राज्ययन्त्र, सेवा र मुनाफा दुवै पक्षको सन्तुलित उपयोग गर्ने मोडलको समाजवाद नै समुन्नत समाजवाद भनिएको छ।

बहस बाँकी नै छ। हामीले दुई प्रवर्गमध्ये कुनै एक प्रवर्गको पक्षको निरपेक्ष समर्थन वा विरोध गर्न हुँदैन। हामीले नेपालको मौलिकतामा यस्तो समाजवादी ढाँचा आजसम्म भन्ने गरिएका ढाँचाभन्दा फरक हुनु पर्छ।

समुन्नत समाजवादको केही कुरा माथि उल्लेख गरिएको छ। अब अर्को बहस सामुदायिक समाजवादको पनि उठेको छ। विभिन्न विषयमा छलफलले नेपालको वस्तुगत अवस्था अनुसार समाजवादको

आवश्यकता छ र बहस त्यहीँनेर केन्द्रित हुनु पर्छ। सोमता धिमिरे लेख्नुहुन्छ, "हामीले हाम्रो समाजको विविधतालाई ख्याल गरी समाजवादको बहस गर्दै जानु पर्छ," समाजवादका सामूहिकता अभ्यास स्वयंसेवी समूह, उत्पादनको वृद्धि र वितरणमा न्याय हो। जहाँ उत्पादन हुन्छ त्यहाँ रोजगारी पनि हुन्छ। यो बहसले पुँजीवादको विकास कुन तरिकाले गर्ने हो, त्यसबारे मेल खाँदैन।

नेपालमा फेरि प्रगतिशील पुँजीवाद नभएर दलाल नोकरशाही पुँजीवादको बोलबाला छ। हो, समाजवाद स्थानीयस्तरबाट आर्थिक कार्यक्रम जनताको सार्वभौमिकता, सांस्कृतिक विविधता र सामाजिक अभ्यासमा टेकेर मात्र अगाडि बढ्न सक्ने प्रश्न सही हो तर त्यसैले मात्र पुँजीवादको विकास त हुँदैन। कतिपय आर्थिक असन्तुलन छन्। हामीले कर्णाली प्रदेश र बागमती प्रदेशलाई समान रूपले तुलना गर्न सक्दैनौं। नेपालमा प्रविधि, पुँजी, मानवीय स्रोत जो विदेश पलायन भएको छ, त्यसलाई रोक्न सके उत्पादन बढाउन सकिने प्रबल सम्भावना छ। बजार व्यवस्थापन र वितरण प्रणाली सामाजिक न्यायमा आधारित बनाउने हो भने समाजवादको यात्रामा पाइला टेक्न सकिन्छ।

समाजको कुरा गर्दा औद्योगिकीकरण, रोजगारी, सामाजिक न्यायका शुद्धलालाई ध्यान दिन आवश्यक छ। हामीले दुई वटा समाजवादका मोडलबाट सकारात्मक कुरा राखेर नेपालको बसाइँसराज्जलाई रोक्न सक्त्यो भने गाउँमा हुने जल, जङ्गल, जमिनलाई उत्पादनशील बनाउन सक्ने पुँजीको विकास मात्र होइन, समाजवादको यात्रा तय गरिने छ।

तपाईं जहाँ भएपनि
प्रतिदिन दैनिक तपाईंसँगै

ताजा र विश्वसनीय खबरको लागि

लगइन गर्नुहोस

www.pratidindaily.com

